

Wonen in een proeftuin

21 MAART 2015 | Eline Maeyens, foto's Lisa Van Damme

Zo'n tien jaar geleden begon Luc Van de Steene aan de plannen voor zijn ideale meegroeiwoning. Het project moest een proeftuin worden waarin hij nieuwe technologieën en materialen kon uittesten.

‘Duurzaamheid en functionaliteit zijn prioritair.’

De combinatie van bakstenen en koper als gevels levert een verrassend resultaat op. Foto: Lisa Van Damme; LVD

BETREK DE CONTEXT

‘Architectuur hangt steeds af van de omgeving, van de input.’ Luc Van de Steene is in de eerste plaats stedenbouwkundige, zegt hij zelf: ‘Ik bekijk een project in de ruime context en zoek naar elementen in die context die ik kan gebruiken. Bijvoorbeeld? De beuk aan de zijgevel van deze woning. Die is van essentieel belang voor mijn ontwerp.’

Als architect benadert Luc ieder potentieel project dus met de ogen wijd open. ‘Een overal toepasbaar concept heb ik niet. Vandaar dat ik ook niet kan zeggen of dit project representatief is voor mijn werk of niet. Ik ga wel resoluut voor “levende” architectuur, die wat speels is en altijd in beweging. Doods en minimalistisch, dat werkt niet voor mij.’ Luc kwam op deze plek, nabij het Gentse Sint-Pietersstation, terecht via een vorig project. ‘Ik heb de vier atriumwoningen hiernaast ontworpen. Ik ben zelf in deze parochie geboren en getogen en ben dus blij dat ik hier ook voor mezelf iets heb kunnen realiseren.’

MULTI-INVULBAAR

Luc Van de Steene ontwierp een woning met aangrenzend bureau, maar het ontwerp is erg dynamisch. ‘Ik wilde dat een soepele invulling mogelijk was, dus de woning is zo opgebouwd dat het ofwel een appartement met twee kleine studio’s kan worden, ofwel een eengezinswoning. Het appartement bevindt zich op de benedenverdieping, de studio’s boven.’ Elke entiteit heeft een aparte ingang. Er is een buitentrap naar het kantoor, een voordeur voor het appartement en een voordeur voor de gang naar de studio’s. De deuren zijn brandwerend: dat moet in een meergezinswoning.

‘De twee gangen zijn nu met een doorzichtige plaat van elkaar gescheiden, omdat ik enkel het appartement betrek, maar als dit een eengezinswoning wordt, kan je die eenvoudig verwijderen. Vroeger was flexibiliteit helemaal geen vereiste voor huizen, maar het idee vindt steeds meer ingang. Ik probeer het alvast in al mijn projecten toe te passen. Duurzaamheid begint al bij waar je woont, in welk soort woning en in welke omgeving. En een huis dat zich eenvoudig laat aanpassen aan een nieuwe gezinssamenstelling of een nieuwe levensfase is per definitie duurzamer.’

EXPERIMENT

‘Ik ben een tiental jaar geleden aan de plannen voor de woning begonnen. Dit project was de gedroomde plek om nieuwe dingen uit te proberen, en na te gaan welke materialen of technieken ik in latere projecten zou kunnen integreren.’ In 2005 waren de eisen wat bijvoorbeeld isolatie betreft veel lager dan nu, maar de architect trok toch al volop de kaart van energiezuinigheid. ‘Zo heb ik dubbel geïsoleerd en een condensatieketel met microwarmtekrachtkoppeling geplaatst. Ik heb ook, toen al, een ventilatiesysteem van het type D geplaatst. Ook heb ik geëxperimenteerd met een zogenaamde Canadese put, met grondwarmtewisselaar. Ook domotica heb ik geïntegreerd, om de mogelijkheden ervan zelf te ervaren.’ Het huis combineert zo functionaliteit met duurzaamheid, en was z’n tijd ver vooruit. ‘Het appartement heeft een E-peil van 60, de studio’s van 45.’

DOOR DE BOOM

Zoals gezegd ontwerp de architect vanuit de omgeving. De grote beukenboom is mooi in het ontwerp opgenomen. ‘Een glazen uitbouw naast de boom brengt je op de verschillende verdiepingen. Het lijkt zo alsof je buiten bent als je van de ene ruimte naar de andere gaat. Op de eerste verdieping is het net of je door de kruin van de boom wandelt. Vooral in de zomer, als de boom in blad staat, is dat een heel aparte ervaring.’

De zijramen van de woning, in een frivool patroon, benadrukken de band met de omliggende natuur. ‘Het is de bedoeling dat de tuin zo natuurlijk mogelijk is, met borders vol veldbloemen. Maar dat is nog wat proberen. En op het schuine dak boven de leefruimte komt nog een groendak dat als uitloper van de tuin zal fungeren.’ Tegenover die natuurlijkheid staat hier en daar de rationaliteit: ‘De vierkante glasdallen binnen, bijvoorbeeld, zorgen voor contrast’. Datzelfde contrast zit ook in de voorgevel. Aan de ene kant is er het speels vormgegeven, stenen bureau. Aan de andere kant de strakkere koperen woning.

AUTHENTICITEIT

‘Wat materiaalkeuze betreft, heb ik het regionale niet geschuwd. De traditionele baksteenarchitectuur mocht hier een plaatsje hebben. De gevelsteen is gekleefd en combineert mooi met de aluminiumramen. Die zijn zwart geanodiseerd, zodat ze een fraaie matte textuur hebben gekregen.’

In het interieur is het ruwe beton bepalend voor de sfeer. ‘Voor de vloer heb ik ook iets – toen nog – nieuw geprobeerd: bamboe. Die houtsoort is even sterk als eik, maar ik heb toch gemerkt dat het oppervlak een stuk kwetsbaarder is. Het lijkt me vooral een prima keuze voor de slaapkamers, maar minder op plekken waar bijvoorbeeld kinderen spelen. Ik denk wel dat dit een van de materialen van de toekomst is. Het groeit snel en de CO-consumptie van bamboe is immens.’

De koperbekleding van de voorgevel past perfect in het stedelijke landschap. De glazen uitbouw verleent het project dan weer wat lichtheid. Dit huis mag dan opgevat zijn als een experiment, alles is wel goed overdacht.

Meer foto's van deze woning op www.standaard.be/binnenkijken

lisavd.format.com

Een huis dat zich eenvoudig laat aanpassen aan een nieuwe gezinssamenstelling of een nieuwe levensfase is per definitie duurzamer